

[Jens Thoff]

I Folketingets Forsvarsudvalg har jeg spurgt efter retningslinjerne for underretning af politiet ved sådanne uheld og har fået det svar, at sådanne retningslinjer ikke findes. Det forekommer uheldigt, at det på denne måde ofte er den ansvarlige for uheldet, der skal vurdere, om og hvornår politiet skal underrettes. Og det er næppe forkert at antage, at politiet i disse sager underrettes meget sent, nemlig først når forsvaret har måttet opgive at finde f.eks. sprængfarlige efterladenskaber, fordi den ansvarlige på den måde kan begrænse balladen, som uheldet kan medføre.

Ministeren opfordres derfor indtrængende til at udarbejde klare retningslinjer, der pålægger forsvaret ved sådanne uheld omgående at underrette politiet.

Svar (24/1 92):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarets orientering af politiet om tildragelser og uheld følger samme praksis som for samfundet i almindelighed. Dette finder jeg fortsat hensigtsmæssigt, og der skønnes ikke at være behov for yderligere retningslinjer.

Spm. nr. S 386

Til *sundhedsministeren* (16/1 92) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Mener ministeren, at forsøget med dyrkning af ovocytter, spermatozoer og præembryoer i forskellige sammensætninger af næringsvæske falder indén for eller uden for de rammer, som lov nr. 353 af 3. juni 1987 sætter for forbud mod forsøg på befrugtede menneskelige æg?«

Begrundelse

Forsøget er beskrevet i Ugeskrift for Læger nr. 48 fra 25. november 1990, side 3393 til 3396.

Det er vigtigt at få afklaret, hvor grænsen i dag går for den tilladelige forskning på dette område. Ministeren har på spørgsmål 14 til L 166 i samlingen 1990-91 via Sundhedsstyrelsen svaret, at den lempelse, som er foreslået i L 166 (nuværende samling L 59), fremover vil give mulighed for en forbedring af IVF-behandlingen, der bl.a. kan »forudses at bero på undersøgelser af dyrkningsbetingelser og ernæringsbehov for de befrugtede æg« (bilag 21 til L 166).

Svar (21/1 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at »i den omhandlede artikel fra Ugeskrift for Læger 25. november 1991 sammenlignes to forskellige metoder til proteinberigelse af den væske, ægcellerne rutinemæssigt dyrkes i før, under og efter befrugtning af cellerne. Den ene metode (proteinkilde: patientens eget serum) er den af fertilitetsklinikken på Rigshospitalet indtil da anvendte. Den anden metode (proteinkilde: oprenset humant serumalbumin) er den metode, som allerede på daværende tidspunkt blev anvendt af alle øvrige fertilitetsklinikker herhjemme.

De to metoder måtte på forhånd anses for principielt ligeværdige. Begge var og er de fagligt anerkendte, videnskabeligt gennemprøvede og patientsikre metoder. Hverken tilsætning af den ene eller den anden proteinkilde har derfor i sig selv forsøgsmæssig karakter, dersom man med ordet forsøg tænker på et videnskabeligt eksperiment, idet der i begge tilfælde opnås en kendt, dvs. velbeskrevet og forudsigelig effekt på cellerne.

Det, som undersøgtes, var således alene, om den kendte, velbeskrevne og forudsigelige virkning af proteinberigelse kunne opnås i et større antal tilfælde med den ene proteinkilde end med den anden bedømt ud fra antallet af opnåede graviditeter per behandling (graviditetsrate per embryotransplantation). Spørgsmålet lader sig ikke afgøre ved sammenligning af forskellige fertilitetscentres resultater, idet en forskel i graviditetsrate mellem centre kan have mange årsager.

På denne baggrund har styrelsen ikke bemærkninger til, at undersøgerne ikke har fundet, at fremgangsmåden var omfattet af forbudet i lov om Etisk Råd m.v. mod forsøg på befrugtede æg. Styrelsen finder heller ikke, at fremgangsmåden i øvrigt indebar sådanne metodiske eller videnskabsetiske problemer, som i forhold til dagældende praksis kunne begrunde en kritik af, at vurdering i komitesystemet ikke blev søgt opnået. Særlig bemærker styrelsen, at der ikke skete nogen ændring af de procedurer, patienterne gennemgik, og at redegørelsen for proteinkildens art ikke kunne forventes at indgå i en fyldestgørende patientinformation, medmindre den på forhånd kunne antages at influere på risiko for patient eller